

სამშობოს, 9 თბილისს, აკაკის უბანში...

ფარდის ახლის სტენზედ გამოჩნდა მართული სურათი მგონისა; პირველი სიტყვა წარმოთქვა ქუთაისის საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების თავმჯდომარე ბ. ტ. ჯაფარიძემ.

ორატორი მოკლეთ შეხუბო ავჯეს დღის მნიშვნელობის და მოუწოდა საზოგადოებას, ეს დღე საშახსოვრო ყოფილიყოს ყველათვის, როგორც დღე ქართულის კულტურის და ეროვნულ აღორძინებისა.

შემდეგ ილაპარაკა ბ. კიტა აბაშიძემ მისი კრიტიკული მიმოხილვა მოკლეთ შეხუბო აკაკის პოეზიის მთავარი სახეობა, რომელიც ანტიკური და ავჯის პოეზიისა საქართველოში — სიტყვა ორატორია. თავისი მიმოხილვა მოუწოდებით დაათვა — გვწოდებს, რომ ქართული კულტურა შეძლების თავის დაცვისათ.

ბ. ვ. შალიკაშვილის მეთაურობით მსახიობთაგან შესრულბულ იქნა ორი ადგილი აკაკის დრამატული ნაწარმოებთაგან. ითამაშეს „პატარა კახის“, ერთი მოქმედება და მხარული ვოდივილი „ბუტიობა“. პიესები მსახიობთაგან იქნა შესრულბული.

მუსიკალურ განყოფილებაში შემეყინათ იქნა შესრულბული ქ. ჯ. მშველიძისგან და გველეხისგან მელანდეძისგან აკაკის სივთვლისგან ქ. მ. საყვარელიძისამ წიკითხა ლაშაში ღმერთი.

ამვე განყოფილებაში ბ. გუკამ აკაკის ღმერთი წიკითხა, ვ. შალიკაშვილმა კი მხარული სტენა მგონისა.

დასასრულ დადებულ იქნა ცოცხალი სურათი. მძაღლ კვარცხლბეგზედ მგონისი იდგა, რომელსაც მუზა ავჯირგინებდა. გარს ეხვედნენ მის ნაწარმოებთა გმირები. საზოგადოების თხოვნით სურათი რამდენიმეჯერ იქნა გამოკრებული.

სალამოს საზოგადოება ბლომათ დავსწრა.

საქართველო

ნაწილი და იყილიბა ბ. მცხედრის ხეივანში...

ს. ჭანიშვილის თავის შრომის გამოცხადება

ამ წიგნს წარმოადგენს მისი დატვირთვის გამოცხადება...

26 მაისს ქ. ოზურგეთში ჯვარცხლის ორკლასიანი სკოლის ზედამხედველი სიმონ სილიბისტროს ძე ქანიშვილი...

ეს ამბები რაღაც დარწმუნბული რამ არის, მაგრამ ნამდვილი კია! სიმონ ქანიშვილმა განგვირა საყვარელი არსება, შემდეგ თვითონაც მოიპოვო არსებობა!

ეს მოვლენა მწუხარბინათან ერთად დიდს გავიგებებს იწვევს განსვენბულის ნაწარმოებთაგან მკობრის...

იმ სიმონმა, რომელიც სულ ამ რამოდენიმე დღის წინათ ეცვ თავ-გამოდებთ იცავდა სამომბოლო სკოლას, მასწავლებლებს, ხალხს და, თიქის, მოწინავე პარად იაკობობა გურიის სახლობ მასწავლებელთა შორის, უმცირად გადასწყვიტა, თავის მოკვლა და სისრულეშია მოიყვანა იგი!

მან, ვინც ცხოვრების უკუღკართობსთან ბრბოლაში გაატარა მთელი თავისი სიყმიწილი, ერთის დაკვრით სიცილებს მოიპოვო!

ის, ვისაც ნათლად ჰქონდა წარბოლგენი ბრწყინბალი მომავალი, წუთიერი გატაცების მსხვერპლი შეიქნა!

კაცი, რომელიც სცილობდა გურიის ხალხის სულიერად და მატერიალურად აბოლბეზს, რაღაც ბუნდოვანს სიყვარულს გადასცეა თან!

წარბოლგინეთ სიმონი, ის სიმონი, რომელსაცა ჰყავდა სამი შვილი, რაღაც მანქანბით შეცდობაში შედის და უპატრონოდ სტოვებს თავის პატარა ბავშვებსა და მოხუცს დედამას!

ნაწილი და იყილიბა ბ. მცხედრის ხეივანში

ამ სიზინელ დროს, როდესაც ყველაფერს აუტანელ სიძვირის გამო, დამის სული მძინდებული მცხედრები, სიძინდა გახიზრდა მანქანა ადრე ნდაბა, ადრე სინდისი! გაუტანლბა, სინდრე და ორბინობა, გამიფრდა ყველაგან. დიდ მანქანს მისდევს პატარა, სულ წერბილი. ხეთ მსეითახი და ხმარად, ანახანდც, ჟიბეში თუ ორი კანკაიკა გაქვით, სული მკრად უნდა გეჭერბოს, ჟიბეშია არ ამოგატვალბოს.

ამ ერთი ვიროს წინად, თითონ მეც გავსდა მსევეზლი სეითი პატარა, მაგრამ პირ-დანირა მანქანის. ან სემპს ვათარბა: გაგუს და თურქიანს დუნქადანს ვეიდე ქოლგა. (დირბუელი მ მანქანად) რბიდეი.

ერთ ხმარბაზე გასდგა, როდესაც ქოლგა უკანვე მიუტანე, პატარებულ ვაჭრებს, ასე მამსურეს:

რა ჩემი პრდათა, ქოლგა შენ თითბსეე გაგებეა ჟიბით, თუ გენბავს თი შურს „სიკატკს“ გამოგდობთ. (როგორ მოვწინსო! ქოლგა შე თითბან გახეიე ჟიბით, და ათი შურის „სიკატკს“ გაგებებენ. უჩრბ! დარბანსდებ ანის ჰქება).

— კე ქოლგაც თქვენ მართბით, და ჩემი წადეც შეპარბით, მისთვის რბი სწყეზ, ხდხს, მანც ადარ მობტუოთი მეთი, მიგბ-ბსე და ვეც ნაკეტი დაბერბული მანქანის სიბართლეს დამბრბუტება ჩემიან დამსწრე ქდეიბი, ეკტბინე ჟიბორბის ასედე; მტ-რბან ამწადის და თამბარ ჟიბორბის ასედე.

წერბთლის ასული კონა.

კრიტიკარი შრომუ ხარჯი.

ჩვენში შემოღბული ბოლბათ სხვა და სხვა უსარბებლბა და არა მოსაწინი ჩველებბანი, ბოლბათა გამა ხზბირად ერთი მებორის წაბეღულობით უბრბოლო ხარჯს ვეწვბით. მხიარულბობის დროს ზოგბერთ ჩვეულებებს თუ გინდ შეზრბი-დბა კიდეე აღბიბანი, მაგრამ უბედურბების დროს, როგორც მებოლბად, მიცვლებულის გასვენბი-სთვის, ზედმეტი უსარბებლბო ხარჯის გაწვება — აბ-ფერი მებნისიბა, ასუთ დროს კუბის გვირგვინე-ბით შემკობაკ ბოლბათ იყო და მიუბეღბათ მისა-ღობის იყო გადბეღბული ვეზრბინობა თუ არა, ყოველ ნათბავს და ნაქვობ მებობაბს მბ-ქონდბთ ვეზრბინი; დღეს კი ეს უსარბებლბო ხარჯი თანდთან სიბბობა და ვეზრბინების მებ-ერ ხზბირად დული ეგბვენბა მიცვლებულის საბეღულელო რომელიმე კულტურულ-განბათავის-ულბებელ საზოგადოებებს, ამ გვარ უსარბებლბო ჩვეულებბათა რიბებს უნდა მიგაწერბოთ დღეს ჩვენ-ში ბოლბათ შემბოსული მიცვლებულის ცხედრის გასვენბის დროს პრბოტისი უბან ბალბანბინის (ბაბლბიუიბი ეტლის) გაგობლბა. ქალკებლბან თუ სოფელში მებეჭებენ ცხედბს, მამბინ, რბსიფბებლბა, სემბობა კიდეე და როდესაც

სოფელი მოწოდბული

ნაწილი და იყილიბა ბ. მცხედრის ხეივანში...

სოფელი მოწოდბული არის აშენბული ორი ეკლესია: ერთი მაცხოვრის სახელობაზე და მეორე კი — წინდა გიორგის სახელებად. ამ ორი — სამი წლის წინათ სოფელს უნდობა შემობერტყა გოლაგანი მაცხოვრის ეკლესიისთვის და კარდვც აღწვედენ ამ მიზანს. მათ შეკრბებს ფუ-ლი და დიწყეს გოლაგანის აშენება, მაგრამ აქ გამობრბდა ერთი თავბილი, რომელ-მაც ბოქაულის შემწობობით დანებებბა თავი საქმეს და დღესაც აუშენებელია იგი. ამას უნდა მიაქიონ ყურბადღება სოფლის მოწინავე წვევრებმა და ხალხის ფული ხალხისვე მიუცილებელ სკოროე-ბას მიაბბარბონ.

წერბთლის ასული კონა.

წერბთლის ასული კონა.

წერბთლის ასული კონა...

წერბთლის ასული კონა.

წერბთლის ასული კონა...

„НОВОЕ СЛОВО“ ახალი პირველადწვემბა... მ. კ. ანთიქი

წერბთლის ასული კონა...

წერბთლის ასული კონა.

წერბთლის ასული კონა...

წერბთლის ასული კონა...